Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

27. juni 2019*

»EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Luciano Sandrone – det ældre EU-ordmærke DON LUCIANO – reel brug af det ældre varemærke – artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 – ansøgning om ordmærke, som er sammensat af et fornavn og et efternavn – ældre varemærke, som er sammensat af en titel og et fornavn – neutralitet i den begrebsmæssige sammenligning – ingen risiko for forveksling«

I sag T-268/18,

Luciano Sandrone, Barolo (Italien), ved advokat A. Borra,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved K. Kompari og H. O'Neill, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO:

J. García Carrión, SA, Jumilla (Spanien),

angående et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. februar 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1207/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem J. García Carrión og Luciano Sandrone,

har

RETTEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, V. Tomljenović, og dommerne E. Bieliūnas og A. Kornezov (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig R. Ūkelytė,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 27. april 2018,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret den 1. august 2018,

* Processprog: engelsk.

efter retsmødet den 28. februar 2019,

afsagt følgende

Dom [1]

[*udelades*]

Parternes påstande

13 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres.

– EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

14 EUIPO har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

15 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige fremsat to anbringender, hvoraf det med det første gøres gældende, at appelkammeret har tilsidesat artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001, og med det andet, at det har tilsidesat denne forordnings artikel 8, stk. 1, litra b).

[*udelades*]

Den hævdede tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001

[*udelades*]

Sammenligningen af tegnene

[*udelades*]

62 I den foreliggende sag har både det ældre varemærke og det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen, karakter af ord. Appelkammeret fandt ikke, før det foretog den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige sammenligning af de omtvistede tegn, at disse indeholdt en dominerende bestanddel. Det var først i forbindelse med denne sammenligning, at appelkammeret for det første præciserede, at hvad angår det ældre varemærke har ordet »luciano« mere særpræg end ordet »don« (den anfægtede afgørelses punkt 51). Hvad angår det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen, er særpræget af bestanddelen »luciano« ifølge appelkammeret for det andet mindre end særpræget af bestanddelen »sandrone«, som har en større iboende værdi for den spanske, den franske, den italienske og den portugisiske kundekreds, fordi der er tale om et sjældent efternavn.

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

Denne konklusion gælder imidlertid ikke for hele Unionens område, bl.a. ikke i Tyskland og Finland, hvor bestanddelen »luciano« vil have lige så meget særpræg som bestanddelen »sandrone« (den anfægtede afgørelses punkt 48 og 50).

63 Sagsøgeren har anfægtet sidstnævnte konklusion.

64 Det skal derfor undersøges, om appelkammerets bedømmelse af de omtvistede tegns særprægede og dominerende bestanddele er behæftet med urigtige vurderinger.

– De omtvistede tegns særprægede og dominerende bestanddele

65 Det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen, er sammensat af to ord, det ene på syv bogstaver, »luciano«, og det andet på otte bogstaver, »sandrone«. Det ældre varemærke er ligeledes sammensat af to ord, det første på tre bogstaver, »don«, og det andet på syv bogstaver, »luciano«.

66 Med hensyn til det ældre varemærke bemærkes, at bestanddelen »luciano« har en større vægt end bestanddelen »don« alene på grund af kortheden af sidstnævnte ord, men som understreget af appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 51 også på grund af den omstændighed, at det vil blive opfattet som en spansk titel, der betyder »hr.«, eller som en italiensk titel på præster, og som desuden vil blive forstået som sådan af en betydelig del af kundekredsen i EU, herunder den tyske og den finske kundekreds, idet appelkammeret herved henviste til den tyske ordbog *Duden*. Det var således med rette, at appelkammeret fastslog, at bestanddelen »luciano« har mere særpræg end bestanddelen »don« for den relevante kundekreds, hvilket sagsøgeren i øvrigt ikke har bestridt. Denne konstatering berører imidlertid ikke fastlæggelsen af den grad af særpræg, som bestanddelen »luciano« som sådan har (jf. præmis 102 nedenfor).

67 Selv om bestanddelen »luciano« har mere særpræg end ordet »don«, er dette dog ikke tilfældet i en sådan grad, at sidstnævnte bestanddel bliver ubetydelig.

68 Med hensyn til det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen, vil de ord, som det er sammensat af – således som appelkammeret med rette udtalte i den anfægtede afgørelses punkt 46 – sandsynligvis blive opfattet som en kombination af et fornavn og et efternavn af den relevante kundekreds på hele Unionens område. Appelkammeret anførte herefter, at efternavnet Sandrone ikke vil blive opfattet som et almindeligt efternavn, ikke engang i Italien, og at fornavnet Luciano til gengæld vil blive opfattet som meget udbredt i Spanien, i Italien og i Portugal samt i Frankrig på grund af det beslægtede fornavn Lucien (den anfægtede afgørelses punkt 47). Appelkammeret anerkendte således, at for kundekredsen i disse lande er særpræget ved bestanddelen »luciano« mindre end særpræget ved bestanddelen »sandrone«, der som sjældent efternavn har en »større iboende værdi« (den anfægtede afgørelses punkt 48).

69 Parterne har ikke bestridt appelkammerets bedømmelse.

70 Ifølge appelkammeret vil bestanddelen »luciano« derimod blive opfattet som et sjældent fornavn i Tyskland og i Finland. Appelkammeret underkendte ligeledes indsigelsesafdelingens argument om, at det italienske fornavn Luciano er velkendt for kundekredsen i EU som helhed på grund af den italienske tenor Luciano Pavarottis berømthed. Ifølge appelkammeret er det, »så vidt vides«, efternavnet Pavarotti snarere end det fulde navn Luciano Pavarotti, som er berømt, og en betydelig del af kundekredsen i EU vil ikke kunne huske hans fornavn (den anfægtede afgørelses punkt 48). På dette grundlag konkluderede appelkammeret, at både fornavnet Luciano og efternavnet Sandrone er sjældne for den tyske og den finske kundekreds, og at den første bestanddel derfor har lige så meget særpræg som den sidste for disse kundekredse (den anfægtede afgørelses punkt 50).

71 Det bemærkes i denne henseende, at et efternavn ifølge retspraksis generelt kan have en højere grad af særpræg end et fornavn i en del af EU. Der skal dog tages hensyn til de foreliggende elementer i sagen og dette særligt under omstændigheder, hvor det omhandlede efternavn enten er mindre almindeligt eller omvendt er meget udbredt, hvilket vil have indflydelse på dets grad af særpræg (dom af 5.10.2011, Cooperativa Vitivinícola Arousana mod KHIM – Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO), T-421/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:565, præmis 50, og af 11.7.2018, Enoitalia mod EUIPO – La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI), T-707/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:424, præmis 38), og til, om en person, som ansøger om, at dennes fornavn og efternavn i deres helhed bliver registreret som varemærke, eventuelt er berømt (dom af 24.6.2010, Becker mod Harman International Industries, C-51/09 P, EU:C:2010:368, præmis 36 og 37).

72 I den foreliggende sag må det i lighed med, hvad sagsøgeren har anført, konstateres, at appelkammerets argument om, at fornavnet Luciano vil blive opfattet som et sjældent fornavn i Tyskland eller i Finland, ikke bygger på konkrete oplysninger.

73 Det bemærkes i denne henseende, at den omstændighed alene, at et fornavn ikke er særligt almindeligt i befolkningen i en given medlemsstat, ikke nødvendigvis betyder, at dette fornavn opfattes som sjældent af den relevante kundekreds i denne medlemsstat. Et fornavn, som er relativt kendt på EU- eller internationalt plan, vil nemlig selv i de medlemsstater, hvor det ikke er særligt udbredt, ikke blive opfattet som sjældent af den relevante kundekreds.

74 I det foreliggende tilfælde kan det, for så vidt som appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 47 med rette fremhævede, at fornavnet Luciano vil blive opfattet som et meget almindeligt fornavn i Spanien, i Italien, i Portugal og i Frankrig – dvs. i en betydelig del af EU – ikke i betragtning af handelsstrømmene i EU og de nuværende elektroniske kommunikationsmidler med rimelighed hævdes, at dette fornavn vil blive opfattet som sjældent af de relevante kundekredse i Tyskland og Finland. Selv om det er åbenbart, at fornavnet Luciano ikke er særligt udbredt i befolkningen i Tyskland og Finland, betyder denne omstændighed i sig selv med andre ord på ingen måde, at dette fornavn vil blive opfattet som et sjældent fornavn i disse medlemsstater, således som appelkammeret anførte i den anfægtede afgørelses punkt 48.

75 Det må derfor konkluderes, at den bestanddel af det tegn, der er genstand for varemærkeansøgningen, som har mest særpræg for kundekredsen i EU som helhed, er bestanddelen »sandrone«, der er et efternavn, som ikke opfattes som almindeligt, uden at bestanddelen »luciano« dog herved bliver ubetydelig.

76 Efter at have undersøgt de iboende egenskaber ved hver enkel bestanddel i de omtvistede tegn og efter at have sammenlignet disse med de iboende egenskaber ved de andre bestanddele, må det således konstateres, at der for appelkammeret var grundlag for at fremhæve en bestanddel med en større grad af særpræg i hvert af de omtvistede tegn, nemlig bestanddelen »luciano« i det ældre varemærke – hvilket det korrekt gjorde – og bestanddelen »sandrone« i det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen – hvilket det ikke gjorde – for en del af den relevante kundekreds, før det sammenlignede de omtvistede tegn visuelt, fonetisk og begrebsmæssigt. Konsekvenserne af denne fejl vil blive fastlagt senere.

[*udelades*]

– Den begrebsmæssige sammenligning

81 Appelkammeret anførte i den anfægtede afgørelses punkt 52 og 53, at den relevante kundekreds vil associere det tegn, som er søgt registreret, med et fornavn og et efternavn, dvs. med en bestemt person (virtuel eller virkelig), som hedder Luciano til fornavn og er medlem af Sandrone-familien, og den vil på samme måde anse det ældre varemærke for at betegne en person med fornavnet Luciano.

Appelkammeret udledte heraf, at »[f]orbrugerne, bl.a. i Tyskland og Finland, derfor ville kunne fortolke de omhandlede varemærker som henvisninger til den samme person (virtuel eller virkelig), kendetegnet ved det usædvanlige navn »Luciano««. De omtvistede tegn havde derfor ifølge appelkammeret en middel grad af lighed på det begrebsmæssige plan (den anfægtede afgørelses punkt 53).

82 Både sagsøgeren og EUIPO har fremsat indsigelser i denne forbindelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at de omtvistede tegn er forskellige på det begrebsmæssige plan, hvorimod sammenligningen af dem ifølge EUIPO er neutral på dette plan. Ifølge EUIPO er retspraksis desuden svingende på dette punkt, for så vidt som Unionens retsinstanser i visse domme har fundet, at det var muligt at foretage en begrebsmæssig sammenligning af tegn, som indeholder et efternavn eller et fornavn, mens de i andre domme har fastslået, at en begrebsmæssig sammenligning af sådanne tegn ikke var mulig.

83 Retten er af den opfattelse, at det derfor er nødvendigt at præcisere retspraksis på dette punkt. I denne henseende skal det bemærkes, at den begrebsmæssige sammenligning har til formål at sammenligne de »begreber«, som de omtvistede tegn indeholder. Ordet »begreb« betyder ifølge definitionen i f.eks. ordbogen *Larousse* en »generel og abstrakt forestilling, som den menneskelige forstand gør sig om en konkret eller abstrakt genstand for tanken, og som gør det muligt for forstanden at forbinde dens forskellige opfattelser af genstanden med samme genstand og organisere viden om denne«.

84 På samme måde indebærer den begrebsmæssige lighed ifølge retspraksis, at de omtvistede tegn har det samme meningsindhold (dom af 11.11.1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, præmis 24).

85 Når et fornavn eller et efternavn ikke udtrykker en »generel og abstrakt forestilling« og er uden meningsindhold, er det følgelig ikke bærer af noget »begreb«, således at den begrebsmæssige sammenligning af to tegn, som udelukkende udgøres af sådanne fornavne eller efternavne, ikke er mulig.

86 Derimod er den begrebsmæssige sammenligning fortsat mulig, når det omhandlede fornavn eller efternavn er blevet symbol på et begreb, f.eks. fordi den person, som bærer dette fornavn eller efternavn, er berømt, eller når dette fornavn eller efternavn har et klart og umiddelbart genkendeligt meningsindhold.

87 Retten har således allerede haft lejlighed til at fastslå, at den relevante kundekreds vil opfatte varemærker, som er sammensat af efternavne eller fornavne på personer, således, at de ikke har nogen særlig begrebsmæssig betydning, medmindre fornavnet eller efternavnet er særligt kendt, fordi det tilhører en berømt person (jf. i denne retning dom af 18.5.2011, IIC mod KHIM – McKenzie (McKENZIE), T-502/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:223, præmis 40, af 8.5.2014, Pedro Group mod KHIM – Cortefiel (PEDRO), T-38/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:241, præmis 71-73, og af 11.7.2018, ANTONIO RUBINI, T-707/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:424, præmis 65).

88 I den foreliggende sag har appelkammeret ikke peget på noget begreb, som kan forbindes med det omhandlede fornavn og efternavn. Parterne har heller ikke fremført argumenter herom.

89 Den omstændighed alene, at den relevante kundekreds vil associere det tegn, som er søgt registreret, med et fornavn og et efternavn og således med en bestemt person – virtuel eller virkelig – og at det ældre varemærke vil blive opfattet således, at det betegner en person med navnet Luciano, er følgelig uden betydning med henblik på sammenligningen af de omtvistede tegn på det begrebsmæssige plan.

90 Appelkammerets vurdering, hvorefter de omtvistede tegn har en middel grad af lighed på det begrebsmæssige plan, må følgelig forkastes. Det må derfor konkluderes, ligesom EUIPO gjorde, at det i den foreliggende sag ikke er muligt at foretage en begrebsmæssig sammenligning, eftersom de fornavne og det efternavn, som indgår i de omtvistede tegn, ikke indeholder noget begreb.

91 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal appelkammerets konklusioner vedrørende den i det mindste svage grad af lighed mellem de omtvistede tegn på det visuelle og fonetiske plan tiltrædes, og dets konklusioner vedrørende disse tegns middelhøje grad af lighed på det begrebsmæssige plan forkastes, idet en begrebsmæssig sammenligning af disse tegn ikke er mulig i det foreliggende tilfælde.

Helhedsvurderingen af risikoen for forveksling

92 Det argument, som sagsøgeren har fremført i stævningens punkt 63, om, at risikoen for forveksling skal bedømmes ud fra EU-forbrugerens indtryk og ikke ud fra det indtryk, som forbrugerne i et eller to lande i EU har (i det foreliggende tilfælde Tyskland og Finland), kan uden videre forkastes. Det bemærkes således, at det for at udelukke et EU-varemærke fra registrering er tilstrækkeligt, at en absolut registreringshindring som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 er til stede i en del af Unionen (jf. i denne retning dom af 14.12.2006, Mast-Jägermeister mod KHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO med ramme m.fl.), T-81/03, T-82/03 og T-103/03, EU:T:2006:397, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis). Sagsøgeren kan derfor ikke med føje hævde, at det var med urette, at appelkammeret henholdt sig til en risiko for forveksling i kun to lande i EU med henblik på at afslå den registrering, der var ansøgt om, og dette uafhængigt af, om det i den foreliggende sag er godtgjort, at der foreligger en risiko for forveksling for den tyske eller den finske forbruger.

93 Hvad angår vurderingen af risikoen for forveksling fremgår det af retspraksis, at denne vurdering indebærer en vis indbyrdes afhængighed mellem de faktorer, der kommer i betragtning, og især ligheden mellem varemærkerne og ligheden mellem de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkerne. En svag grad af lighed mellem de af varemærkerne omfattede varer eller tjenesteydelser kan således opvejes af en høj grad af lighed mellem varemærkerne og omvendt (dom af 28.3.2017, REGENT UNIVERSITY, T-538/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:226, præmis 71, og af 8.11.2017, IST, T-80/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:784, præmis 64).

94 Under anvendelse af det i præmis 93 ovenfor nævnte princip om indbyrdes afhængighed konkluderede appelkammeret, at der forelå en risiko for forveksling af de omtvistede tegn, i det mindste for de relevante tyske og finske kundekredse, eftersom disse tegn visuelt og fonetisk lignede hinanden i det mindste i svag grad og begrebsmæssigt lignede hinanden i middel grad, og eftersom de omhandlede varer var af samme eller lignende art i middel grad.

95 Ved at anvende princippet om indbyrdes afhængighed mekanisk, uden at tage hensyn til samtlige relevante faktorer, foretog appelkammeret imidlertid ikke en korrekt helhedsvurdering af risikoen for forveksling.

96 Det skal således bemærkes, at det følger af retspraksis, at selv om det er korrekt, at en svag grad af lighed mellem de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkerne, i henhold til princippet om indbyrdes afhængighed kan opvejes af en høj grad af lighed mellem varemærkerne og omvendt, er der intet til hinder for, at det på grundlag af de konkrete omstændigheder i en sag fastslås, at der ikke foreligger risiko for forveksling, selv om der er tale om varer af samme art og en svag grad af lighed mellem de omtvistede varemærker (dom af 3.6.2015, Giovanni Cosmetics mod KHIM – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI), T-559/13, EU:T:2015:353, præmis 132 (ikke trykt i Sml.); jf. ligeledes i denne retning dom af 12.7.2006, Vitakraft-Werke Wührmann mod KHIM – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, EU:T:2006:202, præmis 67 og 68, og af 17.2.2011, Annco mod KHIM – Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT), T-385/09, EU:T:2011:49, præmis 44 og 48).

97 I den foreliggende sag opfattede appelkammeret for det første ikke ligheden mellem de omtvistede tegn korrekt, idet det fejlagtigt konkluderede, at bestanddelen »luciano« havde lige så meget særpræg som bestanddelen »sandrone« i det tegn, som var ansøgt registreret, og idet det fejlagtigt fremhævede, at der var en middel grad af begrebsmæssig lighed mellem de omtvistede tegn (jf. præmis 75 og 90 ovenfor).

98 For det andet tog appelkammeret ikke hensyn til de omhandlede varers særlige karakteristika. Ifølge retspraksis spiller det imidlertid en afgørende rolle i helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, hvordan gennemsnitsforbrugeren af den pågældende type af vare eller tjenesteydelse opfatter varemærkerne (dom af 18.9.2012, Scandic Distilleries mod KHIM – Bürgerbräu, Röhm & Söhne (BÜRGER), T-460/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:432, præmis 27).

99 I den foreliggende sag bemærkes, at navne i vinverdenen har stor betydning, uanset om der er tale om efternavne eller navne på godser, fordi de tjener til at angive kilden til og betegne vinene. Det skal generelt bemærkes, at forbrugerne er vant til at betegne og genkende vine ud fra den ordbestanddel, der tjener til at identificere dem, og at denne bestanddel navnlig betegner producenten eller den ejendom, hvorpå vinen produceres (dom af 27.2.2014, Pêra-Grave mod KHIM – Fundação Eugénio de Almeida (QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA), T-602/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:97, præmis 35, og af 11.7.2018, ANTONIO RUBINI, T-707/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:424, præmis 49; jf. ligeledes i denne retning dom af 13.7.2005, Julián Murúa Entrena, T-40/03, EU:T:2005:285, præmis 56). Det er således den særprægede bestanddel »sandrone« eller den fulde benævnelse, dvs. »luciano sandrone«, der vil tjene til at identificere sagsøgerens vine, men ikke kun bestanddelen »luciano«.

100 For det tredje tog appelkammeret heller ikke hensyn til, hvor hyppigt spanske eller italienske fornavne eller efternavne – virkelige eller formodede – anvendes i vinsektoren, og til den omstændighed, at forbrugerne er vant til varemærker, som indeholder disse bestanddele, således at de ikke hver gang, et fornavn eller efternavn af denne type forekommer i et varemærke i forbindelse med andre bestanddele, forestiller sig, at det angiver, at de varer, som det anvendes for, alle har samme oprindelse (jf. i denne retning dom af 3.6.2015, Giovanni Cosmetics mod KHIM – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI), T-559/13, EU:T:2015:353, præmis 116 (ikke trykt i Sml.) og den deri nævnte retspraksis).

101 I vinsektoren, hvor brugen af tegn, der består af efternavne eller fornavne, er meget almindelig, er det følgelig usandsynligt, at gennemsnitsforbrugeren vil antage, at der er en økonomisk forbindelse mellem indehaverne af de omtvistede tegn på grund af den omstændighed alene, at disse tegn deler det italienske fornavn Luciano, der ifølge den anfægtede afgørelses punkt 47 opfattes som meget udbredt i Spanien, Frankrig, Italien og Portugal, og for hvilket det ikke er bevist, at det kan opfattes som sjældent i andre lande i EU. Det kan således ikke på grundlag af denne omstændighed alene konkluderes, at der med hensyn til varemærker for vin er risiko for forveksling, eftersom den relevante kundekreds ikke vil forvente, at dette almindelige fornavn bruges af en enkelt producent som bestanddel i et varemærke (jf. i denne retning dom af 8.2.2019, Serendipity m.fl. mod EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI), T-647/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:73, præmis 71; jf. ligeledes analogt dom af 3.6.2015, Giovanni Cosmetics mod KHIM – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI), T-559/13, EU:T:2015:353, præmis 117 (ikke trykt i Sml.)).

102 For det fjerde tog appelkammeret heller ikke hensyn til den svage grad af særpræg, som de to varemærkers fælles bestanddel – nemlig »luciano« – har som følge af den omstændighed, at dette fornavn kan betegne et potentielt ubegrænset antal personer, og at hele den relevante kundekreds følgelig vil være i stand til at adskille det ældre varemærke fra det varemærke, som er ansøgt registreret, fordi sidstnævnte varemærke desuden indeholder bestanddelen »sandrone«, som er et efternavn, der har en større iboende værdi (jf. præmis 68 og 69 ovenfor).

103 Denne konklusion understøttes af Domstolens praksis, hvorefter det ikke kan anerkendes, at ethvert efternavn, der udgør et ældre varemærke, med rette vil kunne anvendes til at rejse indsigelse mod registrering af et varemærke sammensat af et fornavn og dette efternavn (jf. i denne retning dom af

24.6.2010, Becker mod Harman International Industries, C-51/09 P, EU:C:2010:368, præmis 39). Der findes således ingen automatik, som gør det muligt at konkludere, at der foreligger en risiko for forveksling, når et ældre varemærke, som består af et efternavn, gentages i et andet varemærke med tilføjelse af et fornavn. Denne betragtning gælder ligeledes, når det ældre varemærke består af bl.a. et fornavn, og det tegn, som ansøges registreret, består af en kombination af dette fornavn og et efternavn (dom af 3.6.2015, Giovanni Cosmetics mod KHIM – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI), T-559/13, EU:T:2015:353, præmis 125 (ikke trykt i Sml.)).

104 På baggrund af det ovenstående og i betragtning af den svage grad af lighed mellem de omtvistede tegn på det visuelle og fonetiske plan samt det forhold, at det ikke er muligt at foretage en begrebsmæssig sammenligning af disse, må det konkluderes, at appelkammeret med urette fandt, at der var risiko for forveksling af de omtvistede tegn.

105 Af disse grunde skal det andet anbringende følgelig tiltrædes og den anfægtede afgørelse annulleres, idet det er ufornødent at tage stilling til sagsøgerens øvrige argumenter, hvoraf det ene vedrører spørgsmålet, om det tegn, som er genstand for varemærkeansøgningen, er velkendt, og det andet EUIPO's afgørelsespraksis.

[*udelades*]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

1) Afgørelsen truffet den 26. februar 2018 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1207/2017-2) annulleres.

2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Luciano Sandrone afholdte omkostninger.

Tomljenović Bieliūnas Kornezov

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. juni 2019.

Underskrifter